

תלמודו בידו

דף ח עמוד א

א] המודר הנאה או הנאת מאכל מחברו, מאלו דברים אינו נאסר ?

ב] מהם נדר ונדבה, ומה החילוק ביניהם ?

ג] מהם דיני זב שראה ראייה אחת, שתי ראיות או שלש ראיות ?

ד] מה דורשים מהפסוק "וכי יטהר הזב מזובו וספר" ?

א] הנאה: לחכמים, דריסת הרגל בביתו. שהוא דבר המותר לכל אדם, ואינו מקפיד עליו. אך לר' אליעזר אסור, שסובר שויתור אסור במודר הנאה.

הנאת מאכל: 1. דריסת הרגל בביתו שמותר, ואפילו לר' אליעזר.
2. במקום שאין משכירים כלי שאין עושים בו אוכל נפש, רשאי לשואלו. אך במקום שמשכירים אסור, שחוסך לו כסף שיכול לקנות בו אוכל.

ב] נדר: האומר הרי עלי להביא קרבן. אם הפריש בהמה ומתה, צריך להביא אחרת. **נדבה:** האומר הרי זו קרבן. מתה, אינו חייב באחריותה [לענין בל תאחר דינא שוה].

ג] ראייה אחת: טמא טומאת ערב, כבעל קרי בעלמא.
שתי ראיות [ביום אחד או ביומיים רצופים]: משפסק לראות, מונה שבעה נקיים וטובל. ישב או שכב על דבר הראוי למשכב או מושב, נעשים אב הטומאה. ואפילו עשרה מצעות זה על זה, כולם נעשים אב, אף שלא נגע בהם. **שלש ראיות:** מונה שבעה נקיים וטובל, ולמחרת מביא קרבן. ומטמא משכב ומושב.

ד] יטהר הזב: אין זב טעון טבילה לפני שיתחיל לספור שבעה נקיים. **מזובו וספר:** זב ומצורע שפסק זיבתו, מונה שבעה נקיים אף שלא נתרפא מצרעתו. וכשיטהר מצרעתו טובל טבילה ראשונה של מצורע, ועולה לו גם לזיבה. ונטהר [מזיבה] מלטמא משכב ומושב, ומלטמא כלי חרס בהיסט.